

KRLIÁ A ERÁ

Neděle, 17 listopad 2019

Vrchň - Kudlanka vyslovila v pĕitek pĕ™ĕjnĕ-, abychom se s nĕ- i ĕtenĕĕ™i podĕlili o svoje vĕ-kendovĕ zĕĕitky. Tak, teda dĕlala? V pĕitek jsem z Berouna obĕĕĕpla Konĕprusy, Tetĕ-n, (byla jsem tam v jednu, tak jsem si poslechla zvonkohru "Nad Berouňkou pod Tetĕ-nem" cinkajĕ-cĕ- z mĕ-stnĕ-ho muzea), proĕĕla NPR Koda, seĕĕla dolĕ na vlak do Srbska, a jela domĕ. (O tom vĕ-c napĕ-ĕju jeĕĕtĕ pĕ™ĕĕĕtĕ.) V sobotu jsem vyrazila hned rĕĕno na jeden z nejvyĕĕĕch v mĕm okolĕ-, vrch Erĕĕ i obce Tursko, na mĕ-sto, kudy krĕĕely dĕĕjiny. Na jeden z cĕ-pĕ™ mysteriĕznĕ- ĕĕĕĕ-pskĕ h

Bez povĕĕimnutĕ- ho nenechal Kosmas, Hĕĕjek, Jirĕĕsek a nakonec ani Vondruĕĕka. Ano, pĕitek a sobota, to bylo poĕasĕ- na courĕĕnĕ- venku. Cestou k Tursku jsem mĕ-jela pole ĕĕNa zabitĕ kde se ĕĕdajnĕ odehrĕĕla rozhodujĕ-cĕ- bitva Luckĕ vĕĕlky. Jedinĕ™m zdrojem o tĕto bitvĕ je Kosmas, kterĕ™ v prvĕ- ĕtvrtinĕ 12. stoletĕ- sepsal svou ĕĕKroniku ĕĕEchĕĕ. Ze ĕĕkoly mĕĕete znĕĕt prvĕ-ch osm bĕĕjnĕch pĕ™emyslovskĕch knĕ-ĕat: Pĕ™emysl, Nezamysl, Mnata, Vojen, Vnislav, Kĕ™esomysl, Neklan a Hostivĕ-t. Tato knĕ-ĕata ale nejsou historicky doloĕĕeny, a my uĕĕ je znĕĕjme jenom z Jirĕĕskovĕch ĕĕStarĕch povĕstĕ- ĕeskĕchĕ.

V Luckĕ bitvĕ proti sobĕ, prĕ™ tak stĕĕla ĕeskĕĕ knĕ-ĕata a zvĕ-tĕzili v nĕ- Pĕ™emyslovci proti rodu Luĕanĕ. Po smrti knĕ-ĕat Kĕ™esomysla vĕĕdl Neklan. Neklan byl mĕ-rnĕ a snaĕĕil se udrĕĕovat dobrĕ vztahy s vladykou Luĕanĕ, Vlastislavem. Spolu ujednali mĕ-r, kterĕ™ ale Vlastislav poruĕĕil ĕĕtokem na Neklanovy vesnice a tak doĕĕlo k rozhodujĕ-cĕ- bitvĕ u Turska na poli Na zabitĕm. Pĕ™emyslovci se shromĕĕdili na poli a ĕĕkali na Neklana. Ten vĕĕak mĕ-sto sebe poslal do bitvy hrdinu Tyra, obleĕĕenĕho v Neklanovĕ knĕ-ĕecĕ-m plĕĕĕti, kukle a sedĕ-cĕ-ho na Neklanovĕ koni. V bitvĕ podle povĕsti Tyr zabil Vlastislava, pĕ™ĕĕel o svĕĕho konĕ a nakonec byl sĕĕm zabit. ĕĕĕĕĕ povzbuzenĕ- Tyrovĕ™m vĕ-tĕzstvĕ-m vyhrĕĕli bitvu a po bitvĕ mu postavili pomĕĕ-k na Krlĕĕĕ.

Pamĕĕtnĕ-k na Krlĕĕĕ stojĕ- dodnes, ze silnice tam vede udrĕĕovanĕĕ lipovĕĕ alej, uprostĕ™ed lesĕ-ka na kopeĕku je vyrovnĕĕna mohyla s kĕ™ĕ-ĕem, jako pamĕĕtka na hrdinu Tyra.

Ale jakĕ™ je doopravdy pĕ™vod pahorku Krlĕĕĕ? Podle archeologickĕch prĕ™zkumĕ je ve skuteĕnosti o 1,5 tisĕciletĕ- starĕĕ-m, neĕ™ z roku 972, kdy se zde ĕĕdajnĕ bitva mĕĕla odehrĕĕt. Pahorek byl navrĕĕen jako mohyla zhruba na pĕ™elomu doby halĕĕtatskĕ a latĕĕnskĕ, to znamenĕĕ v dobĕ Keltĕ, a v blĕ-zkĕm okolĕ- jsou doloĕĕeny nejstarĕĕ- pamĕĕtky aĕĕ do doby bronzovĕ a ĕĕeleznĕ.

Od pahorku na

Krlĕĕĕĕ jsem pokračĕovala pĕ™es obec Tursko k vrchu Erĕĕ. Obec Tursko byla vĕ™znamnĕ™ centrem rytĕ-ĕskĕho ĕ™ Kĕ™ĕĕovnĕ-kĕ™

s ĕĕervenou hvĕzdou a jejich symbol mĕĕ obec ve svĕĕm erbu. Proto prakticky vĕĕechny pamĕĕtky v Tursku jsou spjaty s tĕ-mto ĕ™ĕĕdem. Institut pro zĕĕchranu pamĕĕtek v souĕasnĕ dobĕ rekonstruuje Kĕ™ĕĕovnickou rezidenci v Tursku, stojĕ-cĕ- proti kostelu.

Baroknĕ- areĕĕĕ

byl vystavĕn Rytĕ-ĕskĕ™ ĕ™ĕĕdem Kĕ™ĕĕovnĕ-kĕ™ s ĕĕervenou hvĕzdou. Rezidenci tvoĕ™ĕ-

objekt Nového hospody a dvorní - hospodářské kámen-dlo - tzv. Poustka. Pravděpodobně autorem Nového hospody byl dle nejnovějších poznatků jeden z nejvýznamnějších architektů raného baroka, který v těchto letech působil, a to Carlo Lurago. Vlastavba je údajně letopočetem 1664. Na příměstavbě objektu, vlastavbě bran a objektu Poustky, se v letech 1719-21 podíleli pravděpodobně také Kryštof a Kilián Dientzenhoferovi.

Kostel sv.

Martina, původně gotický, byl po požáru barokně přemístěn; původně kamenná stavba, kdysi majetek katolické fary, jsou postupně opravovány, často jsou kameny omítnuty a mají přemístěné novodobé prvky. To, co zbylo, je ve středě obce zastaveno paneláky.

I tak se tam

dají najít krásné staré domy, socha Odpočívajícího Krista ve věžičce ohradní zdi u kostela, i starý kámen na kamenné ovčince. Původně se obec jmenovala Crenuc, první zmínka je z roku 1100. Jméno Tursko je doloženo pak z roku 1205 v zápise o darování pozemků - žve vsi Černuci, na Turčtá (in villa Crynucy, Naturscy) klášteru ostrovskému. Cernuc se totiž jmenoval rohatý bůh, takže i Tursko má logický název.

V kostele sv. Martina se našel tajemný krimiseriál reálské Jana Hraběje - pad pro exorcistu. Spisovatel Vlastimil Vondruška sem uměle dává knihy své státní detektivky - Strážce boleslavské ho mysteria - z doby králově Přemysla Otakara II. Podle autora kniha - ukrálová po tisíciletí - potomky Zbraslava, syna sv. Václava, následně spáje potomkyně, která se vždy jmenovaly Ludmily a která tedy byly skutečně dítky českého trůnu.

Královská

vyjetí ovatel Oldřich z Chlumu stojí - proti nebezpečným kladům tajného bratrstva a nakonec i proti samotnému králi. Skvěle se to děje, máj to originální zápletku, je to taková česká verze - žáfra mistra Leonarda. Do samotného konce jsem netušila, jak to vlastně dopadne a nakonec to vzalo úplně jiný obrát, než jsem si myslela. (Vlastně doporučuju.)

Od Turska jsem

pokračovala směrem na sever k vršku Erá.

Ers (také Erá,

Erz) je oblíbená zalesněná vrch ležící v okrese Praha-západ v Pražské ploštině, asi 1 km západně od obce Tursko, nejvyšší bod Turské ploštiny. Dosahuje výšky 345 metrů nad mořem.

Název máj původ

snad v keltské erá = "váž", Nachází se zde slovanské pohřebiště.

Láta sem byl

příměstup zakázán, v 70. a 80. let minulého století, neboť zde byla základna sovětské armády. Kopec je jedním z nejvyšších bodů v okolí a zalesněná - napomáhá maskování radarové techniky, kterou sem Sověti uměle. Celá areál byl státní budovy sloužily jako velitelské stanoviště a obydlí vojáků. Po revoluci v roce 1989 příměstup Erá i s budovami do majetku obce. Pak, v roce 2004, pozemky s budovami od obce odkoupil tehdejší starosta, dal jim majitelem byl jakási spekulant ruské národnosti, který s objektem dalekosáhlé plány. Nyní jsou budovy neobydlené, nekontrolované uvažovaně bezdomovci, a pohyb v nich a jejich blízkost okolí je riziková.

Jestli tam na mne padá se, tak to není - proto, že bych se pohybovala v někdejší pohanské hájí, ale proto, že nevím, koho tam mohu potkat.

Po vřídlech třídch peripetiřídch spojenřídch s vlastnictvříd-m, patříd- Erříd v souříd-asnosti obci Holubice, a je zde honitba. V kopci je zasypanříd podzemříd-, kde se mříd-říd skrřídvat cokoliv. Mříd-stnříd- si vyprříd- břídchorky o tom, říd- zde bylo i mobilnříd- odpalovacříd- zaříd-zenříd- stříd-el stříd-ednříd-ho doletu OTR-22 Temp-S, znříd-říd na Zříd-padříd jako SS-12 Scaleboard.

Ty prříd- byly odvezeny potříd-, kdyříd 8. prosince 1987 podepsali příd-edstavitelříd SSSR a USA, Michail Gorbaříd-ov a Ronald Reagan, smlouvu o říd-plnříd- likvidaci raket stříd-ednříd-ho doletu.

Od vrchu Erříd je uříd

jenom kousek do Holubic-Kozince, takříd- kdyříd- slezete strříd-říd, dojdete do Otovic, s lokříd-říd- říd-říd- tratříd- podříd- Zříd-kolanskříd-ho potoka, minete chrříd-říd-říd- příd-rodnříd-pamříd-říd Otvovickříd a Minickříd strříd-říd, a zanedlouho jste na konci vříd-letu, na nříd-draříd- v Kralupech.

Inu, plříd-ny jsem mříd-la vskutku velkolepříd-, ale pokračříd-říd- v nedříd-li mi zhatilo poříd-asříd-. Rříd-no jsem jen vystrříd-la nos ze dveříd-říd-, a prříd-jelo. Tak mříd-sto courříd-říd- venku jsem koukala na bednu a loupala oříd-echy.

Svříd-říd-ky jsou za rohem, to bych

se mříd-la zaříd-t vříd-novat svříd-oblříd-benříd-říd-innosti - říd-říd-rovříd-říd- bytu příd-ed svříd-říd-ky; ale tak jsem alespoříd- vyloupala vlaříd-říd-ky.

deeres